

den indenlandſke Tobaksbefatning, ſom vi, hvis det ſkulde blive nødvendigt at gennemføre den, ville anſe for i høi Grad uheldig; det er ogſaa en Grund, hvorfor vi modsatte os Forhøiſen. Derſom Tobakstolden ikke bliver forhøiet, tror jeg ikke, at det vil blive nødvendigt, ſaa længe den indenlandſke Tobaksdyrking ikke er ſtreben videre frem, at foretage nogen Skatteanfættelſe paa dette Punkt. Med Henſyn til det første Forſlag ſkal jeg endvidere gjøre gjældende, at Prisen paa Stille jo er meget lav, langt lavere end det Beløb, der ſkal vares i Told deraf. Den ærede Finanzminister gjorde igaar gjældende med Henſyn til Vintolden, at Tolden paa Vin, naar den blev forhøiet efter Flertallets Forſlag, vilde udgjøre en meget høi Procent af Vinens Værdi, — jeg opfattede i det Mindſte Ministeren ſaaledes, — men dette kan i endnu høiere Grad gjøres gjældende med Henſyn til Tobakſtulle, idet Tolden her langt overſtiger, ja omtrent udgjør det Dobbelte af det, ſom Stilkene ere værd. Jeg antager derfor, at det er konſequent, at vi ſøge at gennemføre et ſaadant Forſlag. Et andet Forſlag, ſom jeg ogſaa har deltaget med Mindretallet i at ſtille, er Forſlaget under Nr. 71 til Løbe Nr. 160, der omhandler Tømmer og Træ til Hus- og Skibsbygning. Forſlaget gaar ud paa, at der udfor „Tægtpaan“ ſættes „frie“, og de fire følgende Linier udgaa. Jeg for mit Vedkommende maa anſe det for meget gavnligt, om Tolden paa Trævarer, ſom bruges over hele Landet af hele Befolkningen, kunde blive lettet ſaa meget ſom muligt og helſt aldeles bortfalde. Hvad Tægtpaan angaar, da maa jeg anſe det for meget heldigt, hvis dette Materiale kunde finde Indgang i Landet ſaa meget ſom muligt, og derfor vilde jeg gjerne have, at Indførelſen ſkulde blive ſaa let, ſom ſte kan. Desuden forekommer det mig, at ved at ſætte Tolden paa diſe Artikler høit, begunſtiger man de indenlandſke Skoveiere og Jordbrøttere, og det forekommer mig, at dette ikke behøves. Jeg ſkal derfor ogſaa tillade mig at anbefale dette Vædringsforſlag. — Det er væſentlig diſe Forſlag, ſom jeg har deltaget med Mindretallet i at ſtille, og jeg ſkal derfor ikke gaa videre ind paa at omtale flere, ſaa meget mindre, ſom de ere omtalte af den ærede Ordfører. Her er jo ikke Leilighed til at komme ind paa Spørgsmaalet om Dæknungen af den Underbalance, ſom muligviis, nemlig hvis de Nedſættelſer i Toldindtægterne blive foretagne, ſom Flertallet har foreſlaaet, vil fremkomme, jeg kunde ellers være tilbøielig til at gjøre nogle Bemærkninger angaaende, hvad den ærede Miniſter ſaa vel ſom det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 4de Balgfreds (Fenger) yttrede; men da dette, ſom ſagt, ikke ligger for ved 2den Behandling, ſkal jeg ſlutte med diſe Bemærkninger.

H. Madsen: Som ærede Medlemmer ville ſe, har jeg under Nr. 9 til § 1 ſtillet et

Vædringsforſlag til Løbe-Nr. 146, der gaar ind under den Gruppe, ſom omhandler Syre. Forſlaget gaar ud paa, at Citronſyre ſkal udgaa. Grunden til, at jeg har ſtillet dette Vædringsforſlag, maa ſøges i praktiſke Henſyn. Jeg er nemlig af Sagtyndige bleven gjort opmærksom paa, at det var umuligt at ſjelne mellem Citronſyre og en anden Syre, ſom gaar i Handelen under Navn af Vinſtenſyre. Jeg har ſelv haft Leilighed til at underſøge dette Forhold, og er derved kommen til det Reſultat, at den mig bragte Underretning var rigtig, og jeg har derfor troet at burde ſtille dette Vædringsforſlag for derved at give ærede Medlemmer Leilighed til at ſtemme over denne Sag og om mulig ſelv underſøge dette Forhold. Forſlaget er jo af mindre Betydning; men jeg har dog troet, at det vilde være uheldigt, om vi ved ſaadanne hinanden meget lignende Artikler, ſom det ikke er let at ſjelne fra hinanden, ſkulde aabne en Udeet for mindre ſamvittighedsfulde Folk til at kunne komme til at ſmugle paa Andes Bekoſning. Jeg ſkal derfor tillade mig at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa denne Sag, ſamt anbefale det af mig ſtillede Vædringsforſlag til deres Velvillie. Af de øvrige Vædringsforſlag, ſom ere ſtillede af Udvalget, ſkal jeg indſtrænke mig til blot at omtale nogle enkelte. Under Nr. 51 er der af et Flertal ſtillet et Vædringsforſlag, ſom angaar Løbe-Nr. 118 — 120 i Lovforſlaget, og ſom omhandler Ris, Miſengvyn, Kismel og Miſtiuelle. Dette Forſlag ſkal jeg tillade mig meget at anbefale til ærede Medlemmers Velvillie; thi Ris er jo, ſom bekendt, en Artikel, der vinder mere og mere Indgang hos Befolkningen, navnlig hos den mindre Bemidlede, og da jeg føler mig forviſſet om, at det ſtore Flertal af Thingets Medlemmer deſer den Anſkuelse med mig, at ſaa længe det er nødvendigt at bibeholde den nuværende Beſtatingsmaade gennem Told, maa det ogſaa være vor Opgave her ſaa meget ſom muligt at lette Brugen af de Artikler, ſom væſentligt eller tilbøielig blive forbrugt af den mindre bemidlede Klasse i Samfundet. Det har derfor ogſaa været mig kjært at ſe, at et Flertal af Udvalget har ſtillet Forſlag om, at diſe Poſitioner ſulle være frie, og jeg vil derfor paa det Bedſte anbefale dette Forſlag til Vedtagelſe — Under Nr. 60 er der ſtillet et Forſlag af et Flertal i Udvalget, til Løbe-Nr. 139—143 i Lovforſlaget angaaende Sukker. Jeg ſkal ikke gaa dybt ind paa det her omhandlede Forſlag, idet jeg allerede under det Affnit, ſom har været til Behandling, tilbøielig har udtalt mig om dette Punkt. Jeg er vedblivende af den Mening, at det vilde være heldigere, om vi nedſatte Tolden paa Kaffe i en langt høiere Grad, end Tilfellet nu er, og derimod bibeholdt Sukkertolden, ſom den er, nærmest af den Grund — hvad jeg ogſaa har anført — at Sukker en Artikel, ſom bliver brugt næſten i det ſamme